

Tüketilmiş Düşler Bulvarı Ve Rakamlar Ve Harfler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Eylül 2023

Tüketilmiş düşler bulvarında yürürken tek geçiyorum acılarımı ve açamadığım bir kutu misali süsleniyorum gecenin karanlığını delen gözlerime kimse değemezken bense asla kaçırmıyorum gözlerimi gel gör ki kaçırdığım başka şeyler var...

Kaçtığım da doğrudur: hem aşktan hem kendimden...

Kaçkın aklıma depoladığım ne var ne yok saklı iken de alt belleğime bir de alt edemediğim korkular var ruhumun uçuk renginde dudaklarımın uçuğunda ucu bucağı görünmez şiirlerin enzinde ve aşkın ateşinde yandığım da doğrudur yine de görmezden geliyorum içimdeki şarlataş aşk meleğini belki de o yüzden ilham perimle bu kadar içli dışlıyım ve her aşka düştüğümde içimdeki boşluğa savuruyorum sözcüklerimi...

Leylisi hayallerimin.

Açık verdiğim duygularım ve de her açmaza düştüğümde şiir yazdığım gerçi şair miyim değil miyim o bile muamma iken hayatı ilk günden beri şiir gördüğüm ve şiir içtiğim şiir yediğim doğrudur.

Kendimi bildim bileli atladığım öğünler ve yemek zamanı sofraya oturmadığımla nasıl da ünlenmişken ailemin dahi kabullendiği bir ritüel iken bana ait sandalyenin boş kaldığı ve sebebini de kimse sormasın bana ne de olsa vücudumun nerede ise yarısını dün de bırakmışken yakamdan düşmeyen şüheda mazimle hayli cebelleşirken bir ömür...

Adadığı adaklar canım annemin ve bir kaşık bile yesem mutluluktan gözlerinin dolduğu.

Şimdilerde ölsem kalsam kimsenin umurunda olmayacağımı bildiğim kadar yaralı yüreği ile sadece annemdir beni önemseyen ve işte tarihe şerh düşülesi bir komutan gibi savaşı yattığı yerden yöneten hayatımın da tek vazgeçilmezi iken anne yüreğinde hoplayan zıplayan bir çocuk gördüğü canım annemin...

Kaçırdığım çok şey olduğunu söylemiştim de en başta en çok da adresime uğramayan treni bir de ardına bakmadan kaçan uzaklaşan onca insan ki hayatımın merkezinde beni yoklukları ile sınayan nice insan ve işte o izafi sevgilerden ne çok da kendimden vermişken bir o kadar kendimden uzaklaştığım bir ömür...

Terk edilmişliğim kadar terk ettiğim hayallerin küpeştesinde koşuşan bir miço gibiyim demir aldığım o bilinmeyen limanda batan gemimi de bırakmamak adına namusum üstüne ant içtiğim ve işte kaçan talihin kaçan şiirlerin ve çapkın masalların ardında kurduğum masada kurulu düzenime de nifak sokanlar ve şirk koşanlardandır da yaka silktiğim.

Artık...

Artık aşkın da hayatın da bir atık olduğunu biliyorum ve tüm o atıl ve sevgisiz yüreklerde saklı kini ve kiri ve karanlığı kalp gözümle kolayca algılayabiliyorum.

Her atak geçirdiğinde kalem...

Her batağa düşene el uzattığımda...

Güneşi olsam bile evrenin bana sunulan balçığa dahi itiraz etmiyorum çünkü benim bitmeyen tek bir hikâyem değil binlerce masalım var addedilsem de o masalların kahramanı aslında eşleştigi bu gizemli

yolda bilinmezın kahramanıyım ben ve asla bilmiyorum yeni günün ne getireceğini ve işte günbegün büyüyen inancım ve sevgimle şerh düşünüyorum yine her günöme.

Mademki geminin kaptanıyım...

Mademki hikâyelerin kahramanı bazense anlatıcısı...

Şiirlerim ise benden kopan devasa parçacıklar.

Aştığım yollar deştığım toprak ve ruhumun aşırıldığı coğrafyalar...

İmkânsızlık kimyamda mevcut.

İmkânsız olan her aşk ise benim için yaşam kaynağı bazen ben bile unutuyorum kaç bin kere aşka düştüğümü ve işte bazen kaçtığım bazen kovalandığım bazense benim beni kovaladığım...

Mütereddıt bir rüzgâr olduğum da doğrudur ve de içime ters estığım...

Dehşetengiz bir dehlizde yalpaladığım da doğrudur ve karanlıkta nasıl oluyor da yolumu buluyorum bir o kadar muammadır makûs kaderimde melun mahzun içimde yaşattığım o yetim çocuğun başını okşayan sadece annemdir ve de yazdıklarım elbet gerisi hikaye...

Gerisin geri gittiğimse denklemin diğer bilinmeyeni ve sabit bir kat sayı iken öznemin yanına ilışen...

Hayatımın ilk yarısında rakamlarla oynadığım kadar mesleğimi de kıvançla yapmanın verdiği mutluluk oyununa müdahil olduğum ve işte...

Hayatımın ikinci yarısında sözcüklerin rakamların yerine geçtiği...

Şerit değiştirdiğim de bir yoldur hani eğitimini aldığım mesleğin gereklerini yerine getirirken düştüğüm yeni aşk elbet sözcüklerin kulvarında sunumu yeni hayatımın ve süngüsü dünün ve sür git bir mücadele içimde saklı sayısız fıtratla bir fıkra gibi de görmüşken hayatı dediğim gibi ikinci yarıda hayatın aslında bir cehennem olduğunu bana yaşatan sıfırcı hoca mahiyetindeki kaderim...

Esefle söylemesem bile inkâr edemem hüznümün boyutuna boyut ekleyenleri ve sevginin mahiyetinde sevdiğim kadar insanları değil karşılık görmek kendime olan uzaklığım ve kendime olan düşmanlığım bu bağlamda yazdıkça kıymete binen bir g/iz saklı içimde ve yazdıkça kendimle uzlaştığım ve yazdıkça bana eklenen bir uzuv iken kalemim ve süregelen dirayetim...

Sürmenaj olmuş belleğimin alt katında da yaşarken hatıralar ve tüm öğretiler ve kâğıdın tam da ortasına saplamışken pergeli içime çizdiğim bir çember misali bazense dik başlı bir üçgen ve ikili ilişkilerdeki başarısızlığıma rağmen denemekten ve sevmekten de asla vazgeçmediğim ve de vazgeçmeyeceğim kadar da kendimden hani olur da kaçan onca şeyin ardından kaçan ipin de ucunu bulmak adına bir rivayete gönülden inansam bile ve de bir imla hatası iken aşk aslında sevgiye aş eren bir derviş gibi fikrime de riayet eden özdeş zikrimle bir parmak bal çaldığım kadar içimde saklı o hayalperest gül' e...